

بسم الله الرحمن الرحيم

پاسخی به جناب آقای ظریف:

دیپلماسی برجام یا میدان اقتدار شیعی / تحلیل «حدیثی» حضور نظامی «ایران و مقاومت شیعی» در جنگ سوریه و فتنه شام قبل ظهور

اشاره

شبکه «ایران اینترنشنال» یک فایل تقطیع شده از آقای ظریف را به صورت اختصاصی و برای اولین بار منتشر کرد. برخی تحلیل‌گران معتقدند انتشار این صوت از سوی دشمنان در راستای تداوم حاشیه‌سازی بعد از گذشت هشت سال از تلاش نافرجام برجام است. زیرا از یک طرف آمریکا همه تحریم‌ها را «بالمرة» لغو نمی‌کند و از طرف دیگر فشارها و نامه‌نگاری‌ها برای امتیاز دادن بیشتر هم نتیجه نداده است. البته در شش سال قبل (سال ۹۴) در نوشتاری مستقل بیان گردید: «هرچند ممکن است بین دولت فعلی ایران و کشورهای غربی درباره «پرونده هسته‌ای ایران» توافقی متزلزل بر روی کاغذ حاصل شود. اما با توجه به مبانی نظری و اعتقادی سیاست خارجی آمریکا در خاورمیانه و با رسوخ اندیشه توراتی در سیاستمداران حاکم بر آمریکا و نفوذ قدرت یهود صهیونیسم که ریشه در الهیات جنگ هسته‌ای آرماگدون دارد، مارتن انرژئی هسته‌ای ایران به پایان نخواهد رسید»^۱.

در این مصاحبه، جناب ظریف به انتقاد از شهید سلیمانی و سیاستهای منطقه‌ای ایران و جنگ سوریه نیز پرداخته است. ضروری است بعد از صحبت‌های جناب آقای ظریف وزیر خارجه دولت حسن روحانی و نیز سابق بر این، انتقاد برخی «حامیان» آقای احمدی‌نژاد از چرایی حضور نظامی ایران در فتنه شام و جنگ سوریه، ابعاد این موضوع، بررسی شود.

^۱. آیا مارتن برنامه هسته‌ای ایران به فرجام خواهد رسید (لینک). الهیات آرماگدون و راز مخالفت با برنامه هسته‌ای ایران (لینک).

البته تحلیل سیاسی و بررسی ابعاد جامع دیدگاه حامیان آقای احمدی نژاد، نیازمند نوشتاری مستقل است اما اکنون به دلیل انتشار «فایل صوتی» آقای ظریف^۱ و انتقاد از شهید سلیمانی و سیاست ایران در جنگ سوریه، به اذعان خود جناب آقای ظریف هرچند در برخی موارد «نرم‌افزار ذهنی» دیپلماسی وزارت خارجه با دیپلماسی «میدانی» شهید سلیمانی تفاوت‌هایی داشته است اما اکنون موجب سوءاستفاده دشمن گردیده است:

مایک پومپئو: ترور سلیمانی کار درستی بود، اگر جویایین قبول ندارد از ظریف بپرسید (لینک)

غافل از اینکه رسالت دیپلماسی «برجام»، کنترل سیاست «میدانی» ایران نماد اقتدار شیعی در منطقه است. در واقع مطرح کردن دوگانه «دیپلماسی» و «میدان» اشتباه است. اساسا اتکای دیپلماسی به نیروی نظامی است زیرا معادلات بین‌المللی بر قدرت بنا شده است. و فراموش نشود غنی‌سازی ۲۰ درصد و افزایش نفوذ منطقه‌ای ایران آنگاه غربی‌ها مجبور به قبول انتخاب دیپلماسی شدند. لکن این اختلاف نظر آقای ظریف در واقع به اختلاف مبانی، بازگشت دارد و سوال این است: چرا «سیستم عامل» حلقه نیویورک در شرایط جنگی، همچنان سیگنال مذاکره صادر می‌کند.^۲

تحلیل سیاسی حضور نظامی «ایران و مقاومت شیعی» در جنگ سوریه

سال ۲۰۱۱-۲۰۱۲: آغاز فتنه شام

بهتر است به ده سال قبل برگردیم. اکنون اوایل فتنه شام و جنگ سوریه است. تظاهرات مردمی که در ابتدا فقط در جنوب سوریه (درعا) شکل گرفته، بتدریج در حال گسترش به سایر مناطق این کشور است. ایستگاه «بهار عربی» از تونس و مصر سرانجام به سوریه رسید. اما داستان کاملا فرق داشت. ساده‌انگاران و «بلاغت سیاسی» است که فتنه شام را در حد تظاهرات مردمی تقلیل دهیم بلکه جنگ سوریه از سالها پیش طراحی شده بود و در سال ۲۰۱۲ وارد مرحله اجرایی گردید.

^۱ انتشار فایل صوتی آقای ظریف و ضربه به منافع ملی ایران، مشرق نیوز، کد خبر: ۱۲۰۸۷۴۶ (لینک).

^۲ «سیستم عامل» حلقه نیویورک چگونه در شرایط جنگی فرمان مذاکره می‌دهد، مشرق نیوز، کد خبر: ۱۰۳۵۵۵۴ (لینک).

بحران سوریه، هرچند در ابتدا با تظاهرات مردمی استارت زده شد اما با طراحی پیچیده- امنیتی- نظامی مثلث «غربی، عبری، عربی» صحنه‌گردان اصلی فتنه شام با چاشنی حضور تروریست‌های چند ملیتی- تکفیری داعش و القاعده از سراسر دنیا، کاملاً واضح بود که دیگر مردم نبودند. فرض کنیم در ایران، نخبگان سیاسی، دانشگاهی و نظامی کشور درباره بحران جنگ سوریه تشکیل جلسه می‌دهند. استراتژیست‌ها و آینده‌پژوهان نیز دعوت شدند. جلسه بسیار مهم و فوق سری در شورای عالی امنیت ملی از طرف رئیس جمهور وقت، تشکیل می‌شود. وی خطاب به حاضرین، محورهای بحث را بیان می‌کند:

۱. نحوه مواجهه با بحران سوریه چگونه باید باشد؟
 ۲. آیا فتنه شام، فقط تظاهرات مردمی است یا در آینده بیم آن می‌رود با فتنه پیچیده طراحی شده از سوی مثلث «غربی، عبری، عربی» روبرو شویم؟
 ۳. به نظر شما، فتنه شام تا چند سال به طول خواهند انجامید؟
 ۴. در صورت وقوع بحران و عدم مداخله ایران، مسیر مواصلاتی محور مقاومت شیعی از «کربلا تا قدس» به چه سرنوشتی دچار خواهد شد؟
 ۵. و خطراتی که متوجه همپیمانان ایران بویژه حزب الله لبنان خواهد شد
 ۶. در ادامه رئیس شورای عالی امنیت ملی، خطاب به حاضرین بیان می‌کند: اکنون وقت درنگ نیست و باید سریع تصمیم گرفت. کدام انتخاب بهتر است: بی طرف باشیم یا حمایت مستشاری و مداخله نظامی در بحران سوریه؟
 ۷. البته بیم آن می‌رود اگر از حکومت سوریه حمایت نشود، مقصد بعدی فتنه طراحی شده از سوی مثلث «غربی، عبری، عربی» با هدایت تروریست‌های تکفیری، شیعیان حزب الله لبنان و شیعیان عراق باشد و حتی این بحران به مرزهای ایران نیز سرایت کند.
- بعد از گفتگوها و بیان نظرات موافق و مخالف، سرانجام مجموعه «اتاق فکر انقلاب»، تصمیم به حضور مستشاری در فتنه شام - البته با دعوت دولت سوریه - برای مقابله با فتنه غربی‌ها اتخاذ می‌شود. اما آیا تصمیم درستی بود؟

سال ۲۰۲۱: ده سال بعد از فتنه شام

- گذشت زمان، صحیح بودن این تصمیم سرنوشت‌ساز را آشکار ساخت و بحران سوریه که با ورود تروریست‌های چند ملیتی از سراسر دنیا و طراحی محور «غربی، عبری، عربی» به بحران منطقه‌ای و جهانی تبدیل شده بود، اما اکنون صحنه فتنه شام بعد از گذشت ۱۰ سال از ورود «محور مقاومت شیعی» بر همگان روشن و آشکار شده است و «عیار» دیدگاه‌های موافقین و مخالفین نیز مشخص شده است.
- ایران و محور مقاومت شیعی (حزب الله لبنان، فاطمیون، زینیون و ...) توانستند در شطرنج فتنه طراحی شده غربی‌ها و یهود که با حمایت مالی مرتجعین عرب همراه بود، تا حدودی امنیت مناطق شیعی را حفظ نمایند و به توفیقاتی نیز دست یابند از جمله:
۱. شکست داعش؛ تروریست‌های چند ملیتی داعش که توانسته بود در حمله‌ای برق‌آسا، بلاد جزیره - در شرق سوریه و غرب عراق - را در مدت کوتاه چند ماهه به اشغال درآورد، اکنون دیگر آن انسجام سابق را ندارد.
 ۲. ضمن اینکه با تشکیل حشد الشعبی و بسیج مردمی عراق، ضلعی دیگر از محور مقاومت شیعی در جغرافیای ظهور شکل گرفت.
 ۳. مراکز مقدسه شیعی و «حریم» اهل بیت در سوریه و عراق حفظ شد (فراموش نشود که داعش تا چند کیلومتری حرم امام حسین و کربلا رسیده بود)؛ البته اینکه برخی، بیان می‌کنند حرم حضرت زینب در سوریه نیست بلکه در کشور مصر است^۱ اما همین افراد اگر غیرت دینی دارند، می‌پذیرند که مراقب مقدسه شیعی در سوریه، اگر «حریم» نیست، قطعاً «حریم» اهل بیت است و به خوبی می‌دانند که معارضین حکومت سوریه درصدد دست‌یابی به حریم اهل بیت و تخریب آن، بسیار تلاش کردند کما اینکه بارگاه «منتسب» به دختر امام علی را در سوریه با خاک یکسان کردند.

۱. اثبات «ترجیح» دیدگاه حرم حضرت زینب در سوریه، مراجعه کنید به: کتاب آرامگاه عقیده بنی‌هاشم، نشر مشعر (دانلود).

تخریب بارگاه منتسب به «دختر امام علی» در شهر داریا سوریه

۴. امنیت شیعیان منطقه شام بویژه جنوب لبنان از خطر داعش و سلفی‌های تکفیری در امان ماند. و با تصمیم درست سید حسن نصرالله و با ورود حزب الله لبنان به تحولات میدانی فتنه شام، معادلات مثلث «غربی، عبری، عربی» را به هم ریخت و خطر سرایت جنگ به شیعیان خنثی شد.

۵. ترکیه که رویای تجدید امپراطوری عثمانی را داشت و اردوغان که در همان ابتدای فتنه شام - همچون صدام در ابتدای جنگ تحمیلی - بیان کرده بود: «در آینده نزدیک در مسجد اموی دمشق، نماز خواهد خواند» اکنون دست از پا درازتر، با نامیدی در حال جنگ با گُردهای سوریه در شرق سوریه برای جلوگیری از سرایت ادعای استقلال گُردها به کشور ترکیه است.

۶. قدرت‌های بزرگ جهانی، روسیه با آمریکا به دلیل «تضاد منافع» در فتنه شام وارد نزاع جدی شدند و کماکان ادامه دارد.

۷. مقاومت شیعی و ایران به مرزهای فلسطین، نزدیک و نزدیک‌تر شد و اسرائیل در آینده نزدیک، به مرز فروپاشی خواهد رسید.

بنابراین هرچند شطرنج فتنه شام توسط مثلث «غربی، عبری، عربی» تنظیم، اجرا شد و ایران و مقاومت شیعی ناگزیر در این شطرنج طراحی شده، حضور یافت و به ظاهر در دفاع از حکومت سوریه و نه نشانه حق بودن، اما در واقع از امنیت مناطق شیعی و «حریم» اهل بیت حفاظت نماید.

و اکنون برای همه واضح است که تصمیم سال (۲۰۱۲-۲۰۱۳) ایران و حزب الله لبنان بر حضور نظامی در جنگ سوریه، تصمیمی درست، ضروری و لازم بوده است.

صرفنظر از آشکار شدن تصمیم درست حضور ایران در جنگ سوریه برای مقابله با شرارت‌های دشمنان، می‌توان ابعاد «فتنه شام» را از زوایای مختلف (سیاسی، اقتصادی، امنیت ملی، دفاع از مرزهای عقیدتی) نگریست.

تحلیل حدیثی حضور نظامی «ایران و مقاومت شیعی» در جنگ سوریه قبل ظهور

در این نوشتار، صرفاً از نگاه «حدیثی» و با توجه به تراث مهدوی، به مداخله نظامی محور مقاومت شیعی در فتنه شام، نگریسته خواهد شد. اما تحلیل همه‌جانبه و سایر ابعاد آن از جمله تحلیل سیاسی و حکم فقهی، نیازمند نوشتار مستقل است.^۱

فرض کنیم عصر معاصر، عصر ظهور است و در «دیپلماسی خارجی»، باید مولفه «آینده‌پژوهی» در اتاق فکر انقلاب، نیز لحاظ شود. طبق گزاره حدیثی در کتاب «الکافی» کلینی که مشابه آن در دیگر کتب معتبر شیعی نیز نقل شده است^۲، از امام معصوم درباره فروش سلاح و کمک نظامی به برخی از

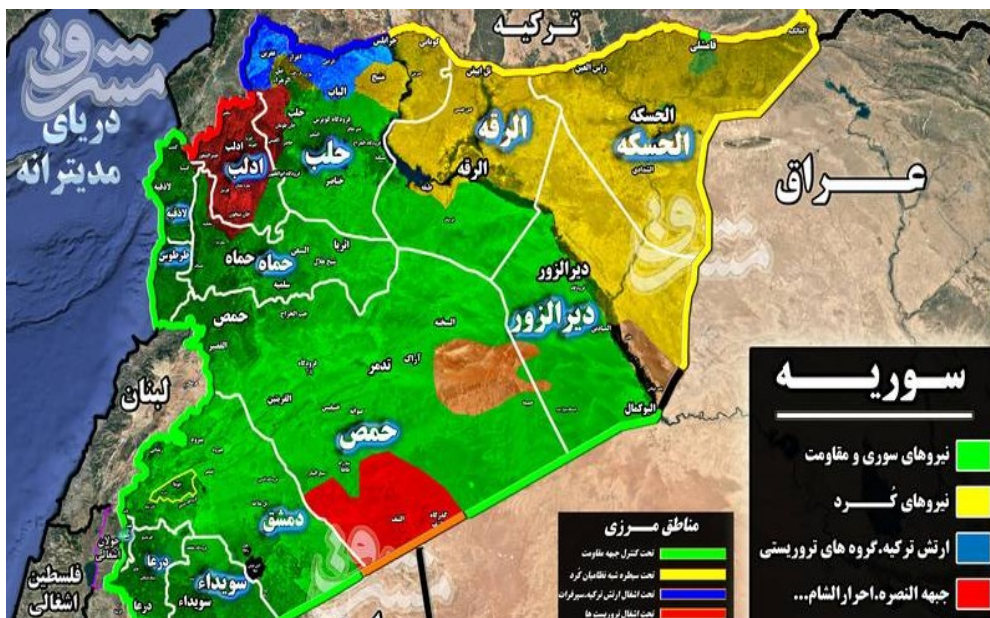
۱. صادقی، دفاع فراسرزمینی، نشر زمزم هدایت.

۲. صدوق، من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۱۷۵، طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۳۵۳، حر عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۰۲.

طرف‌های درگیر در «منطقه شام» - که در جبهه حق، قرار ندارند اما در حال جنگ با دشمن اصلی شیعه هستند - سوال می‌شود و امام معصوم چنین پاسخ می‌گویند: «حتما به اهل شام، سلاح بفروشید و در اختیارشان قرار دهید. زیرا به واسطه این کار، دشمنان اصلی شیعه (رومی‌ها)، از مرزهای بلاد شیعی دور و نقشه‌های غربی‌ها، خنثی و نابود می‌شود؛ اما هرگاه جنگ با شیعه رخ داد، دیگر اقدام به فروش سلاح و کمک نظامی به حکومت شام نکنید»:

قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ ... إِنِّي كُنْتُ أَحْمِلُ السَّلَاحَ إِلَى أَهْلِ الشَّامِ فَأَبِيعُهُ مِنْهُمْ فَلَمَّا أَنْ عَرَفَنِيَ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ ضَمَّتْ بِذَلِكَ وَ قُلْتُ لَأَ أَحْمِلُ إِلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ فَقَالَ أَحْمِلْ إِلَيْهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ بِهِمْ عَدُوَّنَا وَ عَدُوَّكُمْ يَعْنِي الرُّومَ وَ بَعْضُهُمْ فَإِذَا كَانَتْ الْحَرْبُ بَيْنَنَا فَلَا تَحْمِلُوا!^۱

طبق این قاعده فوق و از آنجا که فتنه شام قبل ظهور توسط مثلث «غربی، عبری، عربی» تنظیم شده است^۲، باید دیپلماسی سیاسی و توان نظامی «محور مقاومت شیعی»، ضمن دفاع از حریم شیعه و مراکز مقدسه در سوریه، تلاش برای کاستن از افزایش قدرت حاکم آینده شام (سفیانی) در آینده باشد.

بنابراین هرچند سرنوشت محتوم سوریه بر این تعلق گرفته است که سفیانی بر دمشق^۳ و سایر مناطق، مسلط خواهد شد اما شیعه نباید اجازه بدهد «سفیانی مقتدر» بر سوریه تسلط یابد. ضمن اینکه بازه زمانی حکومت سفیانی بر منطقه شام، کمتر از دو سال خواهد بود^۴ که البته بخشی از آن را نیز مشغول جنگ با رقیبان داخلی^۵ و بخشی دیگر نیز در حال جنگ با ترک‌ها در شرق سوریه^۱ و نواصب در غرب عراق^۲ خواهد بود. از این رو مدت «موقت» دوسال سفیانی با فتنه «طولانی» شام قبل از حضور سفیانی، اصلا قابل مقایسه نیست.

۱. کلینی، الکافی، ج ۵، ص ۱۱۲.

۲. ر.ک: فتنه شام و جنگ سوریه قبل از ظهور (لینک).

۳. «السُّفْيَانِيُّ... يَسْتَوِي عَلَى مَثَرِ دِمَشْقَ» (نعمانی، الغيبة، ص ۳۰۶ و مشابه آن: صدوق، کمال‌الدین و تمام‌النعمة، ج ۲، ص ۶۵).

۴. سفیانی در بازه زمانی کمتر از دو سال بر دمشق و سایر مناطق مورد نزاع در فتنه شام، مسلط خواهد شد و حکمرانی وی تا ظهور، ادامه خواهد داشت: «السُّفْيَانِيُّ مِنَ الْمُحْتَموم... وَ مِنْ أَوَّلِ خُرُوجِهِ إِلَى آخِرِهِ خَمْسَةَ عَشَرَ شَهْرًا» (نعمانی، الغيبة، ص ۳۰۰).

۵. «أَرْضُ الشَّامِ... يَخْتَلِفُونَ... عَلَى ثَلَاثِ زَايَاتٍ: زَايَةِ الْأَضْهَبِ وَ زَايَةِ الْأَبْقَعِ وَ زَايَةِ السُّفْيَانِيِّ... فَيَقْتَتِلُونَ» (نعمانی، الغيبة، ص ۲۸۰). «ثَلَاثَةٌ بِالشَّامِ كُلُّهُمْ يَطْلُبُ الْمُلْكَ» (طوسی، الغيبة، ص ۴۶۳).

اگر به صرف اینکه قرار است سفیانی بر سوریه مسلط شود پس دیگر نیازی به مداخله نظامی ایران در فتنه شام نیست؛ این تفکر اشتباه است و رگه‌هایی از «اسلام فردی» بدون توجه به «اسلام اجتماعی» و مرزهای عقیدتی است و سوال این است: پس چگونه «امنیت شیعیان» و «مراکز مقدسه» در مناطق شام حفظ شود؟

بنابراین آیا شایسته است به صرف اینکه پایان فتنه شام، آغاز فتنه سفیانی خواهد بود، از همکاری و تقویت نظامی «مخالفین» سفیانی - که در جبهه مقابل غربی‌ها و حاکمان عربی قرار دارند^۳ - چشم‌پوشی کنیم؟

«اصهب» به عنوان حاکم سوریه در تحولات فتنه شام، مخالف اعراب است^۴ و بر سایرین نیز برتری دارد^۵ و در تقابل نظامی با جریان «ابقع» و تشکل‌های نظامی مرتبط با عرب‌ها و رومی‌ها^۶ در فتنه شام است.

بنابراین «سفیانی» - حاکم آینده سوریه در عصر ظهور - که دشمن اصلی امام عصر است، از طرفی جریان «ابقع» نیز با دشمنان (اعراب و غربی‌ها) در ارتباط است. و اگر قرار بر مداخله نظامی در جهت «امنیت» شیعیان منطقه شام و دفاع از «حریم» اهل بیت و «مراکز مقدسه» در سوریه باشد، ناگزیر باید از «اصهب» حمایت کرد و البته الزاماً دلالت بر حقانیت جریان اصهب ندارد.

اما با حضور «سفیانی» بر اریکه قدرت، همکاری نظامی و فروش سلاح به حاکم منطقه شام، قطع خواهد شد. زیرا وی، دشمن اصلی امام عصر^۷ و همپیمان غربی‌ها^۸ و یهودیان^۹ است:

السُّفْيَانِيُّ... فِي عُنُقِهِ صَلِيبٌ؛ إِنَّ عُدْتُمْ عُدْنَا يَعْنِي إِنَّ عُدْتُمْ [اليهود] بِالسُّفْيَانِيِّ عُدْنَا بِالْقَائِمِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ.^{۱۰}

۱. سفیانی در منطقه قرقسیا، دیرالزور در شرق سوریه با «اخوان التُّرک» که از قبل تا «جزیره الشام» پیشروی نظامی داشته‌اند: «بِسْتَقْبَلِ إِخْوَانُ التُّرُكِ حَتَّى يَنْزِلُوا الْجَزِيرَةَ» (نعمانی، الغيبة، ص ۲۸۰. طوسی، الغيبة، ص ۴۴۲. مفید، الاختصاص، ص ۲۵۶) وارد جنگ خواهد شد: «يُقَاتِلُ السُّفْيَانِيُّ التُّرُكَ» (مقدسی شافعی، عقد الدرر فی أخبار المنتظر، ص ۲۲۶. حنبلی، فرائد فوائد الفكر فی الإمام المهدي المنتظر، ص ۲۸۷).

۲. «أَلَسْتُمْ تَرَوْنَ أَعْدَاءَكُمْ يَقْتُلُونَ فِي مَعَاصِي اللَّهِ وَيَقْتُلُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَلَى الدُّنْيَا دُونَكُمْ وَأَنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ آمِنُونَ فِي عَزْلَةٍ عَنْهُمْ وَكَفَى بِالسُّفْيَانِيِّ نَقِمَةً لَكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ» (نعمانی، الغيبة، ص ۳۰۰).

۳. اصهب، به عنوان حاکم سوریه در تحولات فتنه شام، که مخالف اعراب هست: «أعداء العرب» (جوهری، الصحاح، ج ۱، ص ۱۶۶) و بر سایرین نیز برتری دارد: «تشریفها علی سائر الإبل» (ابن سیده، المحکم و المحيط الاعظم، ج ۴، ص ۲۰۹) و در تقابل نظامی با جریان ابقع و تشکل‌های نظامی مرتبط با عرب‌ها و رومی‌ها: «الابقع: العرب تنكح إماء الروم فيستعمل على الشام أولادهم و هم بين سواد العرب و بياض الروم» (ابن اثیر، النهاية فی غریب الحديث و الأثر، ج ۱، ص ۱۴۶) در فتنه شام است. لازم به ذکر است، زبان روایات در بیان اسامی شخصیت‌های ظهور، نمادین، رمزآلود، کنایه‌ای و حاکی از حقایق و واقعیاتی است (الهی‌نژاد، «نمادگرایی در نشانه‌های ظهور»، فصلنامه مشرق موعود، ش ۳۸، ص ۲۵).

۴. «أعداء العرب» (جوهری، الصحاح، ج ۱، ص ۱۶۶).

۵. «تشریفها علی سائر الإبل» (ابن سیده، المحکم و المحيط الاعظم، ج ۴، ص ۲۰۹).

۶. جبهه معارض و تشکل‌های نظامی مرتبط با عرب‌ها و رومی‌ها در فتنه شام را جریان ابقع گویند. «الابقع: العرب تنكح إماء الروم فيستعمل على الشام أولادهم و هم بين سواد العرب و بياض الروم» (ابن اثیر، النهاية فی غریب الحديث و الأثر، ج ۱، ص ۱۴۶).

۷. «السُّفْيَانِيُّ يُقَاتِلُ الْقَائِمَ» (صدوق، معانی الأخبار، ص ۳۴۶).

۸. «السُّفْيَانِيُّ... فِي عُنُقِهِ صَلِيبٌ» (طوسی، الغيبة، ص ۴۶۳).

۹. «إِنَّ عُدْتُمْ عُدْنَا (اسراء، آیه ۸) يَعْنِي إِنَّ عُدْتُمْ {اليهود} بِالسُّفْيَانِيِّ عُدْنَا بِالْقَائِمِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ» (قمی، تفسیر القمی، ج ۲، ص ۱۴).

۱۰. طوسی، الغيبة، ص ۴۶۳. قمی، تفسیر القمی، ج ۲، ص ۱۴.

اما با استحکامات امنیتی - نظامی در فتنه شام قبل از حضور سفیانی بر اریکه قدرت، شیعیان تا حدودی از اقدامات تخریبی دشمنان محفوظ هستند. شواهد حدیثی نیز بیانگر این است که هنگام تسلط سفیانی، شیعیان منطقه شام از شرارت‌های وی در امان خواهند بود:

السُّفْيَانِيُّ ... يَخْرُجُ بِالشَّامِ فَيَنْقَادُ لَهُ أَهْلُ الشَّامِ إِلَّا طَوَائِفَ مِنَ الْمُقِيمِينَ عَلَى الْحَقِّ يَعِصِمُهُمُ اللَّهُ مِنَ الْخُرُوجِ مَعَهُ.^۱

سفیانی از منطقه شام، خروج می‌کند و مردم منطقه شام از او اطاعت می‌کنند بجز طائفه و پیروان مذهب راه حق (شیعیان) که خداوند آنها را از شر خروج و همراهی با سفیانی، حفظ می‌کند.

بی‌شک، مصداق عبارت «طوائف من المقيمين على الحق» در روایت مورد اشاره، شیعیان و پیروان امیرالمومنین علی بن ابیطالب می‌باشند که در عصر حاضر منطبق بر شیعیان منطقه شام (شیعه حزب‌الله لبنان و ...) است که اگر تا عصر ظهور باقی بمانند، ان شاء الله در هنگام تسلط حاکم آینده دمشق و همپیمان غربی‌ها از شر همراهی و بیعت با لشکریان سفیانی و جبهه کفر و شیطان، در امان خواهند ماند.

بنابراین گزاره فوق، دلالت بر این دارد «قبل از حضور سفیانی»، محور مقاومت شیعی در جغرافیای ظهور در مثلث «کوفه، مکه، قدس» (لینک) با تمهیدات لازم و آمادگی‌های نظامی توانسته است، امنیت شیعیان ساکن منطقه شام را تضمین نماید.

ضمن اینکه با توجه به حدیثی از کتاب الغیبة فضل بن شاذان، ایرانیان در راستای حمایت از امنیت شیعیان، حضوری فعال در تحولات میدانی فتنه شام دارند:

السُّفْيَانِيُّ ... يَذْهَبُ إِلَى الرُّومِ لِدْفَعِ الْمَلِكِ الْخِرَاسَانِيِّ.^۲

و بیانگر این است ایرانیان در فتنه شام و جنگ سوریه قبل ظهور حضور داشتند که سفیانی بعد از تسلط بر دمشق، با حمایت غربی‌ها برای کاهش نفوذ ایرانیان - که خطر و تهدید جدی برای رژیم اسرائیل است - اقدام خواهد کرد؛ زیرا قبل از حضور سفیانی بر اریکه قدرت، ایرانیان زمینه‌ساز توانسته‌اند از طریق حضور در خاک سوریه، با یهودیان اسرائیل ساکن فلسطین، وارد جنگ شوند و شکست سختی را بر آنان تحمیل کنند.^۳

بنابراین این سخن که ایران نباید در فتنه شام دخالت می‌کرد، سخنی اشتباه است زیرا هرچند جنگ جاری در سوریه، تحمیلی است اما نمی‌توان وجود اراده دولت آمریکا، صهیونیست‌ها و غربی‌ها را در پشت گروه‌های تروریستی و ضد اسلامی مانند داعش و نظایر آن انکار کرد. و در چنین صحنه‌ای، ایران و محور مقاومت شیعی به ناچار وارد منازعه فتنه شام گردید زیرا منافع ملی و انقلابی ایجاب می‌کند که از کیان مقاومت اسلامی در منطقه، قاطعانه حمایت شود.

*مصطفی امیری، دانش آموخته حوزه علمیه قم

۱. نعمانی، الغیبة، ص ۳۰۵.

۲. میرلوحی، کفایة المهتدی فی معرفة المهتدی، ص ۶۴۸.

۳. سناریوی آینده کشورهای خاورمیانه قبل ظهور (لینک).